

150 Kr., og det forekommer mig, at man bør overveje den Tanke, om disse ikke har Krav paa samme Fritagelse for kommunal Skatteydelse som den, der var tilsikret dem i den tidligere Lovs § 11. I det fremsatte Lovforslags § 2 indeholdes der ganske vist en Bestemmelse — det er i 3die Stykke —, som gaar ud paa, at Skatteindtægten for hver enkelt Skatteyder efter Lejlighed ogsaa kan nedsættes, og der anføres som Grund herfor „forholdsvis ringe Indkomster i Mark eller Kroner, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar“, og Nedsættelsen kan ske med indtil 70 pCt. Det er altsaa en Regel, som formentlig ogsaa vil kunne komme til Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, men helt fyldestgørende som Afløsning for § 11 er den jo ikke.

I det andet høje Ting har Diskussionen hovedsagelig været ført om det fremsatte Lovforslags § 18 om Grunderhvervsskatten, og man har fra de sønderjydske Amtsraads Side gjort gældende, at saa længe de sønderjydske Amter i Overgangstiden var bebyrdede med ganske ekstraordinære Udgifter, maatte de ogsaa have Krav paa ekstraordinære Indtægtskilder. Med denne Begrundelse har man søgt at opretholde Grunderhvervsskatten, der er en Skat, som stammer fra den tyske Revolutionstid, fra 12. September 1919; det er, som fremhævet af den højtærede Indenrigsminister, oprindelig en Statsskat, som imidlertid gennem Loven af 10. September 1920 blev en Amtsskat med kommunalt Tillæg. Jeg er enig med dem, der hævder, at denne Skat bidrager til at fordyre de unges Adgang til at erhverve Jord, og jeg hilser derfor den Ændring, der er foretaget oppe i det andet høje Ting, med Glæde. Ganske vist er det rigtigt, at der er noget urimeligt i, at Folk, der flytter Syd paa, kan sælge deres Ejendom for gode danske Kroner og saa flytte ud af Landet og, naar de kommer over Grænsen, veksle de danske Kroner mod et overordentlig stort Markbeløb. Det er rimeligt, at der ved Fastsættelsen af de Regler, der nærmere skal bestemme, hvorledes Grunderhvervsskatten skal gennemføres, ogsaa tages Hensyn til dette Forhold, og jeg skal her tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Imidlertid finder jo ogsaa det modsatte Sted. Der findes nemlig — ganske vist kun enkelte — Folk, Optanter og saadanne, som vil erhverve Optionsret efter den tresidede Traktats § 3, der flytter fra den tidligere 2den Zone til Nordslesvig, og som har maattet sælge deres Ejendom

derne og har faaet værdiløse Mark for den, men nu har maattet købe Ejendom oppe i Nordslesvig til en meget høj Pris. De har ikke faaet nogen Andel i Valutareguleringen efter Loven af 28. Juni i Fjor, og det er rimeligt, at der gennem Fritagelse for Grunderhvervsskatten tages Hensyn til disse Folk ved Overflytningen fra 2den Zone til 1ste Zone, idet det kunde være en Slags Erstatning for den Valutagodtgørelse, de ikke har modtaget og neppe har nogen Udsigt til at modtage.

Det glædede mig, at den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han haabede at kunne forelægge det Cirkulære, han agtede at udsende, naar denne Lov er vedtaget, for de sønderjydske Rigsdagsmænd. Der vil jo ved denne Lejlighed blive Mulighed for, at Synspunkter som de, jeg her har berørt, vil kunne blive gjort til Genstand for Drøftelse. Med disse Ord skal jeg anbefale det fremsatte Lovforslag til hurtigt og velvillig Fremme.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg kan takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og navnlig vil jeg takke for, at de to ærede Medlemmer har udtalt, at man vilde være ivrig for, at denne Sag kan blive fremmet hurtigt. Det er fremhævet for mig som et stærkt Ønske fra Sønderjylland, at Loven kunde blive færdig fra Rigsdagen saa snart som muligt, og det Udvalg, som det ærede Medlem Hr. Mads Gram talte om, vil sikkert ogsaa hurtigt kunne gøre sig færdigt.

Med Hensyn til de Enkeltheder, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen omtalte, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Lovforslagets § 25, der indeholder en Ventil, som i nogle Tilfælde vil kunne være brugelig. Navnlig vil jeg, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, udtrykkelig betone, at man fra Amtsrådenes Side overfor mig meget stærkt har fremholdt Ønsket om, at man kunde bevare Grunderhvervsskatten i saa vid en Udstrækning som muligt i Overensstemmelse med det oprindelige Forslag. Man gør derfra gældende, at Amtsskatterne vil stige meget stærkt, naar der blev Tale om at stryge denne Skat. Hvilke Anskuelser man fra Amtsrådenes Side har angaaende det Forslag, der nu er indført efter Forhandlingerne i Landstinget, kan jeg ikke udtale mig om, da jeg ikke har faaet nogen Meddelelse herom. Men jeg har ladet mig det være magtpaaliggende under de Forhandlinger, jeg har ført, at blive enig